

af investeringsvarer, må der skabes plads på betalingsbalancen. Det kræver, at det private og offentlige forbrug holdes tilbage.

Det er denne dobbelte opgave: at skabe fremgang i eksporten og erhvervsinvesteringerne, men samtidig holde igen på det private og det offentlige forbrug, regeringen tilstræber. Det er lykkedes i 1983, og alt tyder på, at det også vil lykkes i 1984, men de seneste måneders udvikling på betalingsbalancen viser, at det naturligvis er en meget vanskelig opgave.

For at sikre en rolig udvikling vil regeringen stille forslag om yderligere budgetforbedringer på ca. 1,5 mia kr. i 1984. Med den aftale, som nu er indgået mellem regeringen og det radikale venstre, er der skabt muligheder for, at også 1985 kan blive et godt år for dansk økonomi. Med gennemførelse af regeringens økonomiske politik efter disse retningslinjer og en fortsat rimelig økonomisk udvikling i udlandet er der udsigt til, at den pæne økonomiske vækst kan fortsætte også i 1985. Der regnes med en vækst på over 3 pct., hvilket giver mulighed for en fortsat stærk fremgang i beskæftigelsen og en yderligere nedbringelse af arbejdsløsheden.

Nedbringelsen af arbejdsløsheden er imidlertid kun holdbar, hvis der samtidig sker en nedbringelse af underskuddene på betalingsbalancen og statsfinanserne, ellers kommer vi ikke ud af dansk økonomis kroniske problem. Derfor er det tvingende nødvendigt, at de offentlige udgifter holdes uændrede i de kommende år.

Aftalen mellem regeringen og det radikale venstre er et skridt på vejen mod nulvækst i de offentlige udgifter. Regeringen vil lægge op til, at det i efterårets forhandlinger om finansloven for 1985 sikres, at de offentlige udgifter holdes i ro fra 1984 til 1985. Med uændrede offentlige udgifter og en faldende lønstigningstakt er der udsigt til et fald i underskuddet på betalingsbalancen og dermed grundlag for en holdbar økonomisk fremgang.